

sikret, at den er steget med 30.000, og at de prognoser, man har fremlagt, har taget fejl. Derfor må jeg sige til fru Rikke Hvilshøj, at den prognose på 20.000 færre ledige næste år tror jeg at vi skal tage med et gran salt, for regeringen står ret alene med den prognose. Det er ikke sådan, at alle er enige i, at den prognose holder.

Jeg forstår godt, at fru Rikke Hvilshøj ikke kan lide Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, men kan fru Rikke Hvilshøj så heller ikke lide Den Danske Bank og en række andre ret uafhængige prognosemagere? Jeg har forstået, at Venstre foretrækker at bruge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, når de er enige med Venstre, men det er nu sådan, at de også er ret uafhængige.

Så kort og godt må jeg spørge fru Rikke Hvilshøj: Hvad skulle få os til at tro, at prognosen holder denne gang? De prognoser, vi kender fra før, viser, at der kan skabes job, men så skal der åbenbart Socialdemokrater til.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at der findes forskellige prognoser. Det gør der til hver en tid. OECD har de samme prognoser, som regeringen har.

Men det, som jeg synes at vi skal fokusere på, er, at alle er enige om, at ledigheden vil falde næste år, ligesom den er faldet i år. Så kan vi diskutere fra nu af og i al evighed og tage en teoretisk diskussion om, hvordan de her prognoser laves, men alle er enige om, at ledigheden falder. Det synes jeg at vi skal holde fast i og selvfølgelig være med til at understøtte.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jeg vil også gerne starte med at sige, at jeg synes, fru Rikke Hvilshøj skylder Folketinget en undskyldning for at påstå, at der skulle være nogle partier herinde, herunder Socialdemokratiet, der skulle have et ønske om, at arbejdsløsheden stiger. Jeg synes, at det er helt utilstedeligt af fru Rikke Hvilshøj.

Derudover vil jeg, som også flere andre har været inde på, spørge fru Rikke Hvilshøj: Hvorfor er der ikke nogen konkrete initiativer i den aftale, regeringen har lavet med Dansk Folkeparti, som kan skaffe flere i arbejde?

Problemet er jo, at finansministeren år efter år har lovet, at nu skulle der nok komme fut under kedlerne, men det er bare ikke sket. Under denne regering er der samlet set blevet tabt og ikke

skabt arbejdspladser. Nu er finansministeren så ude med et skøn på 20.000, man kan håbe, at det kommer til at gå sådan, men både Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, de økonomiske vismænd, en række bankøkonomer og andre fagfolk har sagt, at det tror de ikke er realistisk.

Kl. 9.25

Vil fru Rikke Hvilshøj punkt 1 ikke være venlig at beklage og undskylde sine udtalelser og punkt 2 forholde sig til, hvorfor man ikke tog nogen initiativer til at skaffe flere i arbejde?

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Det, jeg i hvert fald kan sige, er, at det en gang imellem lyder, som om det er ønskerne fra Socialdemokratiet.

Venstre og regeringen har meget fokus på beskæftigelsessituationen. Forårspakken gav et rigtig godt løft, hvilket vi specielt kan se i udviklingen i privatforbruget i det her efterår, en udvikling, som forventes at fortsætte i de kommende år.

Samtidig har regeringen jo netop også med den her finanslovaftale sat fokus på opkvalificering af de kortuddannede, opkvalificering af de ledige og vejledning af de ledige. De ordninger styrker vi, og vi fortsætter med dem i 2005, netop fordi vi er optaget af, at vi får den mest fleksible arbejdsstyrke, at folk er så kort tid som overhovedet muligt i ledighed, og at de så hurtigt som muligt, hvis der er behov for det, kan omstille sig til de nye arbejdspladser, hvor der er behov for arbejdskraft.

Så den her regering har i allerhøjeste grad fokus på at få flere i beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg er glad for den undskyldning – sådan må jeg forstå det – der kom fra fru Rikke Hvilshøj for de meget hårde beskyldninger, der blev fremsat. Jeg synes, det klæder fru Rikke Hvilshøj, at hun omgående trak de bemærkninger til sig igen.

Så vil jeg bare spørge fru Rikke Hvilshøj, om vi ikke nu, hvor vi jonglerer med alle de her tal, kan få bare et enkelt svar: Er det ikke korrekt, at der under SR-regeringen blev skabt job, mens der under denne her regering er blevet tabt job? Er det ikke også rigtigt, at regeringens prognoser indtil videre har passet meget, meget dårligt, og at de hver gang, man har skullet give et skøn